

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

Předala jsem zkušenosti a postupně předávám kompetence

Krátký úvod

Klientka pracuje jako ředitelka malé školy ve velkém městě. Má své vize týkající se školy a uskutečňuje je s velkým nasazením. Její prioritou je práce s lidmi, snaží se rozvíjet lidské zdroje ve své škole na všech úrovních. Rozvíjí spolupráci s rodiči i partnerský dialog se studenty. Svě práci je zcela oddaná a cítí ji nejen jako povinnost, ale i jako profesionální naplnění. To způsobuje, že práci věnuje během dne poměrně dost času, ale jak sama říká, není to problém. Na první pohled by se mohlo zdát, že klientka tzv. nemá co řešit, ale její snaha o stálý růst i pro ni vyvolává potřebu jistých změn.

Cíle

Klientka si stanovila tři cíle:

Cíl č. 1: Začít se stabilizací pedagogického sboru

Cíl č. 2: Umět se srovnat s pozicí ředitelky, posílit vnímání své role i ve vztahu k podřízeným

Cíl č. 3: Vyřešit doktorandské studium

Dosahování cílů

Škola, v jejímž čele klientka stojí, je poměrně nová, a tak se samozřejmě potýká s jistými „dětskými chorobami“, mezi něž patří i nedostatek solidního personálního zázemí. Vzhledem k tomu, že prioritou je kvalita (ne jen obsazení pozice), bylo dost velkým problémem právě tuto situaci řešit. Klientka se na počátku našich rozhovorů zmínila, že vidí šanci na zlepšení právě v této době, protože mnoho kolegů chce získat stálé místo a také proto, že se plánuje předávání kompetencí v rámci vedení školy (i na úrovni středního managementu). Plánování je ale jedna věc a realizace druhá, a tak se mnohdy v jejích slovech objevovala jistá pochybnost, zda to opravdu půjde, projevoval se i neklid. Úkol se však podařilo splnit. Když si klientka formulovala své cíle, hodnotila situaci na číselné škále od čísla 0 do čísla 10 jako hodnotu 6. Na konci školního roku (vlastně už na konci května) určila současný stav jako hodnotu 8. A co to znamená? „**Sbor je stabilní, mám hotové úvazky, uvažuji jen o malých změnách, které ostatně může přinést i život.**“

Stabilizace pedagogického sboru šla ruku v ruce s tím, jak klientka chápala roli ředitelky ve vztahu k podřízeným. Na počátku bylo znát jisté pochybnosti plynoucí z některých izolovaných negativních zkušeností v komunikaci. Postupně se ale klientka propracovávala k jistotě, která ji posiluje. Někdy uprostřed května se zmínila: „**Situace se zklidňuje. Přestože jsem byla více nepřítomna, vše dobře funguje. Mám z toho radost, tento rok je zlomový. Mám schopné lidi, uměla jsem si je vybrat. Více si to uvědomuji. Předala jsem zkušenosti a postupně předávám kompetence.**“

I třetí cíl klientka splnila. Přestože by bylo asi „estetičtější“, kdyby řešením bylo úspěšné započetí studia, stal se řešením opak. Klientka dokázala zmapovat svou situaci a kvalifikovaně se rozhodnout ohledně svého dalšího odborného růstu. Rozhodla se studium odložit o rok, čímž se jí tzv. uvolnily ruce (spíše ale mysl) pro jiné úkoly. Ve druhé polovině května říká: „**Je to na dobré cestě... budu mít více času, budu muset zapřemýšlet, co s ním udělám.**“ A vzápětí doplňuje: „*Budu se více věnovat*

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

učitelům. Mám více času na analytické práce. Možná se pustím do toho doktorandského studia.“

Hodnocení v otázkách a odpovědích

Co jsem se o sobě během koučinku dozvěděl/a?

Potvrdila jsem si, že mnoho věcí, myšlenek a postupů dělám správně. Že mé obavy jsou zbytečné. Posílila jsem si své vnímání role ředitelky školy. Nemá smysl ustupovat, mám dobrý instinkt. Mám dobré předpoklady, mám vize, mám předpoklad vést školu. Ubezpečila jsem se o svých předpokladech k vedení lidí, získala jsem jistotu, že mám jistou invenci.

Za co se chci ocenit, pochválit?

Snažila jsem se cíle naplnit. Byla jsem schopna i svůj cíl odložit. Rozhodla jsem se zodpovědně. Umím se rozhodnout. Také se chci pochválit, že jsem vnímala koučování jako možnost svého růstu a využila jsem ho.

Co se mi povedlo a využiji to ve své práci?

Dotáhnout školní rok do konce, přestože došlo k velkým kvalitativním proměnám. Dosáhla jsem sebepoznání ve vztahu ke svým kvalitám. Víím, že někdy musím ustoupit, jindy přitlačit. Získala jsem spoustu inspirace, posunula jsem se ve vztahu ke druhým lidem. Chci, aby byli lidé kolem mě spokojeni, a chci na tom pracovat.

V čem byla pro mě spolupráce s koučem přínosem?

Cítila jsem velkou erudovanost a empatii, osobnostní předpoklady. Měla jsem velkou důvěru. Cítila jsem odborné zázemí. Posílilo mě to a inspirovalo.

Myslíte si, že si někdo kolem vás povšíml u vás nějakého posunu?

Nejsem si jistá. Spousta lidí, se kterými jsem pracovala, byli lidé noví. Nemám to ověřeno. Já sama si myslím, že si toho nikdo nevšíml. V mém chování nebyly nápadné změny, ale ještě si to ověřím.

Uvědomění

Koučování mi otevřelo nový způsob přemýšlení. Uvědomuji si, že můžu některé věci dělat tak, jak mi to vyhovuje. Je to tak dobře.

A na závěr ještě jedna otázka:

Proč byste doporučila koučování kolegům?

Doporučila bych to kolegům, kteří jsou naladěni na změnu. Řekla bych jim: „Nemějte velká očekávání, bude to o vás, o vaší práci. Mám dobrou zkušenost, přestože jsem do toho šla zkusmo. Mně to velmi pomohlo. A v čem? V uvědomění si svých pozitiv i negativ. Klady a zápory je třeba pojmenovat a využít jich.“

Andrea Baumannová, červenec 2011